

צמיאה נפשי

גליון 26

פרשת ויגש תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מועדי כניסת השבת

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4.04	ירושלים: 5.20
תל-אביב: 4.18	תל-אביב: 5.21
חיפה: 4.07	חיפה: 5.19
ביתר עילית: 4.18	ביתר עילית: 5.20
רבינו תם: 5.58	רבינו תם: 5.58

הגף החמה: 6.34

סוף זמן ק"ש למג"א: 8.28

סוף זמן ק"ש לגר"א: 9.04

סוף זמן תפילה למג"א: 9.31

סוף זמן תפילה לגר"א: 9.55

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם,
עושה גדולות עד
אין חקר, ניסים
ונפלאות עד אין
מספר, אנא, גלה לנו
בנפלאותיך הרבים
את הצדיק, אשר
יוכל לזכך את כל
העולם מתאוותיו,
את הצדיק שהוציא
את עם ישראל
ממ"ט שערי טומאה,
והכניס למ"ט שערי
קדושה. אנא, חוס
ורחם עלינו, כי עתה
אנו זקוקים מאד
לצדיק בבחינת משה,
שיעלנו להמישים
שערי בינה, ויגלה לנו
שהכל בהשגחתך,
ואפס בלתיך, ויכשירנו
ויעלנו מטמאת עמון
ומואב, ויעקר מלבנו
את רוח הקנאה
ושנאת החינם, באופן
שנהיה ראויים שיבנה
בית המקדש בימינו.

"אני יוסף"

הדבר הראשון שיהודי צריך לחפש בחייו הוא, מי זה הצדיק הזה שבאמת בזכותו ניוון העולם, לחפש מי אלה הצדיקים שמקיימים את העולם, מי הם הצדיקים שמגנים עלינו.

בכל שלושת הפרשיות, וישב, מקץ, ויגש אנו מחפשים את "הצדיק יסוד עולם", את צדיק האמת את יוסף הצדיק, השבוע בפרשת "ויגש" הצדיק צועק "אני יוסף" - צדיק האמת מתגלה. האחים היו כולם צדיקים אמתיים, קדושי עליון, אבל לא האמינו שיוסף הוא "הצדיק יסוד עולם". האחים טעו ביוסף, הם חשבו שיוסף הצדיק הוא כמותם, והוא רק עובד את ה' יותר מהם, לומד יותר, שומר את העניינים יותר, כל אחד מהאחים היה בטוח שהוא צדיק האמת, אבל הם לא ידעו שהצדיק יסוד עולם זה משהו אחר לגמרי, הוא למעלה מכל השגה למעלה משכל אנוש.

הרבי מקאמראנא בחומש "היכל הברכה" אומר: האור של יוסף הצדיק האיר בכל העולמות ובכל הספירות, הוא היה מאיר מסוף העולם ועד סופו, הוא היה מאיר כמו שמש, האחים בכלל לא ידעו איזה אור גדול נמצא פה וכמו שכתוב בזוהר חדש פרשת וישב, שיוסף זה הכל זה השורש לכל, ממנו כל השפע נמשך לעולם, יוסף הצליח תמיד להסתיר את האור שלו את הכח שלו "ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה" זה ראשי תיבות "יתום" הצדיק הגדול הוא יתום הוא נעלם לגמרי הוא נסתר לגמרי לא יודעים ממנו כלום. וזה מה שמביא רבנו בתורה ס"ז חלק ב' "כי יש צדיק שהוא היופי והפאר והחן של כל העולם כולו בבחינת 'ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה' בחינת 'יפה גוף משוש כל הארץ', כי זה הצדיק האמיתי, שהוא בחינת יוסף, הוא ההידור והיופי של כל העולם, וכשזה היופי והפאר נתגלה בעולם, דהיינו כשזה הצדיק, שהוא היופי של כל העולם, נתפרסם ונתגדל בעולם, אז נפתחו העיניים של העולם... וכל מי שמתקרב ונכלל בזה החן האמת, נפתחו עיניו, ורואה ומסתכל על עצמו, איך הוא אוהו בכל המידות... וגם יכול לראות ולהסתכל בגדולת ה'".

כי הצדיק האמת בא רק לדבר אחד - לגלות את ה', הצדיק האמת בא לגלות שיש ה' בעולם, שאדם לא יחשוב שהוא פועל בכוחות עצמו, שהוא יכול ללכת, שהוא יכול לעשות דברים לבד, לרוץ לבד, לפעול לבד בלי ה'. כי למרות שפה הוא מקבל מכה ביד, ופה הוא מקבל מכה ברגל, עדיין הוא חושב, אני הולך, אני רץ, אני עושה. אדם חושב, שהוא המושל על העולם, הוא הולך, הוא נושם, מראה לו בשנייה אחת, שאם משהו קטן בגוף זו איזה אלפית מילימטר, אז נמרנו! ומיד צריך ניתוחים, בדיקות, צילומים ואז הוא כבר רואה שהוא לא האלוקים, הוא לא מלאך, הוא לא מושל על העולם.

החיים מלמדים אותנו לאט לאט, שאדם בנוי "נקבים נקבים, חלולים חלולים, גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם יפתח אחד מהם או ייסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך אפילו שעה אחת". כשאדם מגיע לגיל 60 כבר מתחילה לזוז לו פה חוליה ופה מתחיל לזוז איזה גיד, בגיל 60 הרגל מתייבשת, הגיד מתייבש. עד גיל 60 אדם יכול לרמות את עצמו, שהוא משהו, שהוא כל יכול אבל בגיל הזה, הוא כבר רואה בחוש שבאמת הוא לא משהו, הנה פה נפלת, פה אני כבר לא יכול ללכת. אבל מי יכול לפתוח לנו את העיניים, ולהראות לנו בשעה שאנחנו בריאים חזקים וחסונים שהכל זה ה', הבריאות זה מה' החוזק מה', הכל מה', זה רק הצדיק שהוא בחינת יוסף, רק הוא יכול להראות לנו שיש ה' בעולם.

כל מה שבאנו לעולם זה לדעת שאנחנו לא עושים כלום, באנו לדעת שה' מנהיג את העולם, אנחנו רק צריכים לראות אלוקות, לראות את ה', בכל צעד לראות את ה', בכל תנועה לראות את ה', בכל מחשבה ודיבור לראות את ה'. אדם מוזי יד, מוזי רגל זה הכל ה'. ה' מוזי את היד ה' מוזי את הרגל. אדם חי בעולם, "חברמן", בונה בנינים, בונה ישיבות אם הוא לא יודע שה' עשה את הכל אז הכל זה מגדל בבל, כמו ששלמה המלך אמר "בנה בניתי בית זבול לך". מיד אמר ה': בנה בניתי? אתה בניתי? אם כן נגזר על הבית להיחרב. תגיד ה' בנה! ה' עשה! המגיד ממעזריטש בסיפור הידוע אסר להגיד את המילה אני. צדיקים נזהרו לא להגיד את המילה אני. אדם אומר את המילה אני, אוי ואבוי!

כל התורה כל הגמרא שו"ע, כל הורה דעה, כל התפילות זה רק שנדע שה' עושה הכל, שיש ה' בעולם, אנחנו לא עושים כלום לא מוזיזים יד, לא מוזיזים רגל, לא נושמים, "כל הנשמה תהלל יה הללויה"- כל נשימה ונשימה זה מה'. כל העבודה של האדם 120 שנה זה לדעת מי זה הצדיק שדרכו עוברת החיות לכל העולם, בזכותו השפע בא לעולם, כמו שמספרת הגמרא, על רבי חנינא בן דוסא: "כל העולם כולו ניוון בזכות חנינא בני וחנינא די לו בקב חרובים". הדבר הראשון שיהודי צריך לדעת על מה העולם עומד, בזכות מי העולם ניוון, צריך לחפש מי זה הצדיק הזה שבאמת בזכותו ניוון העולם, לחפש מי אלה הצדיקים שמקיימים את העולם, מי הם הצדיקים שמגנים עלינו.

"וכל מי שמתקרב לזה הצדיק, כל מי שנכלל בשם האמת של זה הצדיק הוא יכול לראות איפה הוא נמצא בתיקון המידות", (ליקו"ת ס"ז) הראיה לאדם שהוא הגיע לצדיק זה כשהוא מתחיל לשנוא את הרע שלו, מתחיל לשנוא את היצרים שלו, הוא מתחיל לשנוא את כל הדברים הגשמיים שסובבים אותו, הוא רק שונא את הגוף, את הדברים הרעים, את כל התאוות, לכל הפחות הוא לא עושה מהם אידיאל, הוא לא מתפאר בהם. ברגע שאדם מתקרב לצדיק האמת הוא רק מחפש את הדברים הטובים, רואה רק טוב בכל אחד מתחיל לאהוב את עם ישראל, אוהב אותם אהבת נפש מוסר את הנפש למען כולם. הוא רק רוצה לצאת מכל המידות הרעות שלו, מכל התאוות וזוכה לחזור בתשובה שלמה להשם יתברך.

"כי זה הצדיק האמת יש לו כוח לתקן את כל העולם", כי הצדיק הזה יכול להחזיר את כל העולם למוטב, אם אנשים היו מתקרבים אליו ומאמינים בו, היו יוצאים מכל הרע שלהם ומזדככים לגמרי כי הצדיק שכבר יצא מארבע יסודות, שזיכך את כל הארבע יסודות, שכבר נקי מכל תאוה, הוא יכול להוציא את כל בני העולם מהרע שלהם, מהתאוות שלהם. וזה שאומר הגאון רבי מאיר שמחה הכהן מדווינסק (בעל "האור שמח" על הרמב"ם), על הגמרא במסכת סוטה (נ' ע"ג א) "ויספדו שם מספד גדול וכבד מאוד" (בראשית נ"ג)- "תנא אפילו סוסים ואפילו חמורים"- אומר רבי מאיר שמחה הכהן - "ויספדו מספד גדול" אפילו הסוסים ספדו ליעקב אבינו, היה כזה מספד גדול כזה מספד כבד שהסוסים בכו, החמורים בכו, כולם בכו על הצדיק. הסוסים הרגישו שהצדיק נעלם החמורים הרגישו שהצדיק איננו, "ידע שור קונוהו, חמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע, עמי לא התבונן" הסוסים מודים בצדיק האמת, החמורים מודים בצדיק האמת, זה ממש בושה וחרפה איך אנשים לא רואים את הצדיק, איך אנשים עיוורים, מסתובבים בעולם לא יודעים מי זה הצדיק.

אדם עם הגאוה שלו, עם היצרים שלו, הוא לא רוצה להאמין בצדיק, הוא לא רוצה לדעת מי זה הצדיק, אבל הסוסים והחמורים הרגישו שהם אבודים בלי הצדיק, מי יחזיק את העולם, מי יגן עליהם, מי שומר על סוסים? מי שומר על חמורים? מי מגן על העולם? הם יודעים בזכות מי הם חיים. אם הצדיק לא נמצא יהיה רעב, תהיה שואה בעולם, יהיו מלחמות, זה אומר רבי מאיר שמחה הכהן - תתחילו לראות את הצדיקים, תתחילו ללכת אחרי הצדיקים, תפתחו את העיניים ותראו מי זה הצדיק שבזכותו אתם חיים.

היה שותף בהפצת דברי רבנו הקדוש מפי הרה"ח ר' אליעזר ברלנד שליט"א

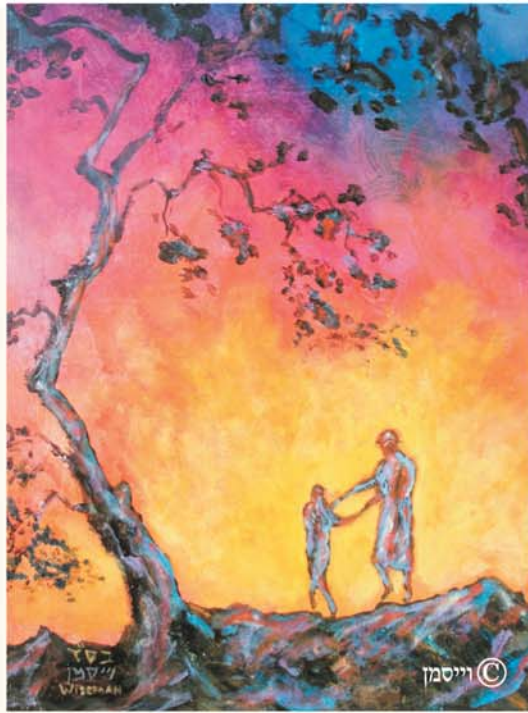
שמך יועבר לברכה אצל הרב שליט"א לזרע בר-קיימא, לרפואה, לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'

טל: 02-9666755 - 052-7639126 - 052-7602440

טל: 052-7602440 - 052-7639126 - 052-7602440 toratbreslev@gmail.com הערות והארות יתקבלו בברכה

פני מלך

איך לאהוב את המלך

מאד קטנים, אבל אם אנחנו אוהבים את זה, אנחנו מפסיקים לאהוב דברים אחרים. לאהוב זה אחד. אי אפשר להיות מחובר לנקודה המתוקה הזאת ובו בזמן לאהוב דברים אחרים שלא שייך לאהוב אותם. אם אדם מתחבר לרגעים האלה שבהם הוא מחובר עם האמת, והוא מרגיש כמה זה טוב לו באותו רגע, אז בכל היום כולו כשהוא נמצא בתוך התווה ובוהו, הוא זוכר את רגעי האהבה האלה, ואם הוא שוכח אז שישמור את זה, לאהוב הנאמן זה היה לו בכיס, תמונות שהוא מצולם עם המלך. וכל פעם שהוא כנראה הרגיש איזה ריחוק, אז הוא לקח את התמונות האלה והסתכל ונישק אותם. הוא נישק את הרגעים שהוא אהב את עצמו עם המלך.

אם אני עם המלך אז אני גדול, אני יכול לאהוב את עצמי, אני לא כזה לא שווה, אני לא כזה בפילה, אני לא כזה בנחיות, אני לא כזה נופל לקטנות מוחין, אני בגדלות מוחין, להיות יחד עם המלך זה גדלות מוחין. אני מתחבר לנקודה הזו של אין עוד מלבדו שנמצאת בתוכי ולנקודה הזאת של אין עוד מלבדו שנמצאת אצל החבר. אין עוד מלבדו, אין כלום, יש את החלק אלוך ממעל ששייך לאין עוד מלבדו. את החלק אלוך הזה ממעל אנחנו צריכים להתחיל לאהוב, לנשק, לחבק אותו, להתחבר אליו, להאמין בו. לדעת שהוא מקור החיים שלנו. וכשבאים כל מיני בלבולים, להוציא את התמונה הזאת מהכיס, כביכול להוציא את החוויה הזאת ולהתחבר. אנחנו קיימים רק במידה שאנחנו נכללים ביש האלוך, הנצחי"

עם הבת זוג, עכשיו לא הצלחתי עם התפילה אבל הנה, כמה אני אוהב את ה', כמה אני אוהב את הקדושה, כמה אני אוהב את הרגעים הנפלאים האלה, הרי זה בתוכי, זה נמצא בי, אז אני צריך לאהוב את זה, ולשוות את זה לנגד עיני, אפילו שזה רגעים מאד

"רבנו אומר שהאדם יאהב את עצמו עם ה', שהאדם יאהב את עצמו עם הצדיק. זה כאילו מושג לא כל כך מובן. מה הפירוש לאהוב את עצמו עם הצדיק למה רבינו לא אומר פשוט לאהוב את הצדיק? רק יש כאן ענין עמוק שאדם צריך לאהוב את הרגעים האלה שהוא מתחבר אל ה', כשאתה מתחבר אל הצדיק, תתחבר אל הרגעים האלה. ברגע שפתאום אתה רואה שאתה כלום, תזכור שבעצם יש כל כך הרבה לאהוב בך כשאתה עם ה'. כל כך הרבה לאהוב בך כשאתה עם הצדיק. כלומר, שתאהב את המתיקות הזאת שנמצאת בנשמתך אפילו שזה נסתר, אפילו שאתה נמצא בבלבולים, אפילו שאתה לא רואה כלום והכל חושך לפניך, תזכור שיש בחינה שאתה עם ה'. תזכור ותאהב את זה.

זה מזכיר את הסיפור של הבעל תפילה. יש שם בסיפור אוהב נאמן של המלך, שהיו לו תמונות שהוא מצולם עם המלך וכל הזמן היה הולך ומנשק את התמונות האלה, התמונות שהוא מצולם עם המלך. לא התמונות של המלך לבד, כמו שמנשקים את התורה, מנשקים את המזווה, מנשקים את התהילים, לא, הוא לא הסתפק בזה. הוא רצה תמונה שהוא מצולם יחד עם המלך. כלומר אנחנו צריכים להתחבר לחוויות האלה, לרגעים האלה, שאנחנו בתוך כל החושך מחוברים אז אל המלך, זה נקרא אוהב נאמן, שהנאמנות שלו זה החיבור אל המלך, זאת התמונה שאותה כל הזמן הוא מנשק. ואם אדם מתחבר לזה ורואה כמה זה מתוק וכמה זה נפלא, גם אם עכשיו עשיתי טעות כזאת ועכשיו לא הצלחתי עם הילדים ועכשיו לא הצלחתי

פרפראות התורה

"והגדתם את כל כבודי במצרים"

כבודי דייקא שזכה להעלות הכבוד דקדושה במצרים, וע"כ "ומהרתם והורדתם את אבי הנח" כי אין לו להתיירא עוד מזוהמת מצרים שלא יתגברו על בניו, מאחר שכבר הקדמתי לפניהם וזכיתי להעלות הכבוד מזילולת דגלותא, ע"כ בודאי מעתה יוכלו בני ישראל להתקיים שם, עד שיצאו משם ויעלו את הכבוד, כי עיקר הגלות הוא מה שהכבוד דקדושה נפל אליהם, ע"כ אמר להם "והגדתם לאבי את כל כבודי" וכי, שגם עתה זכיתי להעלות הכבוד, וע"כ אין להתיירא מהם עוד, עד שיוחזר הכבוד לישראל בשלימות. (ליקוטי הלכות)

"אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה" (מה' ד')

הרבי מקוצק אומר: וכי דברים אלה מתאימים ליוסף הצדיק? כלום דרך צדקות היא זו, כאשר בפגישה הראשונה עם אחיו, כשעדין הדמעות זולגות מהתרגשות, ראי לו להזכיר לאחיו את העול שעשו לו, ואת הטאם הכבד אלא אומר הרבי מקוצק: יוסף התכן לומר לאחיו - "אני יוסף אחיכם" - אני אותו יוסף, כמו שהייתי כשנפרדתם ממני בעת מכירתי למצרים. לא השתניתי במקום הטמא והמושחת הזה, ואין לכם סיבה לדאוג שמה גרמתם לי השחת מידות. "אני יוסף אחיכם" - מתאים להיות אחיכם, בן יעקב, כמו אז, בעת "אשר מכרתם אתי מצרימה".

סיפור לפרשה

אהבת הינם

הצדיק רבי לוי יצחק מברדיצ'וב הקפיד, בין השאר, לקיים בכל מאודו מצות בקור חולים, וממש לא פסח על אדם אחד, בקהילתו הגדולה, שלא בקרו בשעת חליו. פעם נכנס רבי לוי יצחק לבקר חולה אחד, שנטה למות, ומצאו מתפתל מצד אל צד בדאגה ובחסר מנוחה. "ממה אתה מודאג בשעה זו?" - שאל רבי לוי יצחק את החולה שלפניו. "רבי קדוש!" - השיב האיש בקול רפה מחמת חולשתו - "הנני חש כי שעויתי ספורות, ולבי מלא חרדה עם מה אני בא לעולם האמת, ומה יהא חלקי וגורלי בעולם הבא!" הצדיק מברדיצ'וב קם מכיסאו, גחן אל פני החולה הנרגש וקרא: "אין כל מקום לדאגה מצדך. זה עתה גמרתי בלבי לתת לך במתנה את כל חלקי בעולם הבא!" מיד עשה הצדיק קבלת קנין של מתנתו לחולה, ופני האיש שעל המיטה נראו לפתע מאושרים ושלולים, וכעבור שעה קלה עצם את עיניו, ושבק חיים לכל חי. שאל אחרי כן אחד ממקורבי הצדיק את רבי לוי יצחק: "רבנו, כשנכנסת לחדרו של אותו חולה, ראית בוודאי שרגעיו ספורים, וכל עידוד אינו עשוי להועיל לו, אלא לשעה קלה בלבד. אם כן, מדוע נהגת כלפיו ברוח לב כזה, והענקת לו את כל העולם הבא שלך?" - "שמע בני" השיב הצדיק מברדיצ'וב בהתרגשות - "נוח לי למסור את כל העולם הבא שלי, כדי לחסוך אפילו רגע אחד של צער ודאגה מיהודי חולה!..."

שבת שלום!

"והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים" (מה' יג')

הצדיק רבי אברהם יהושע השל מאפטא, בעל "אוהב ישראל" היה מגדולי האדמו"רים בגאליציה המזרחית וברומניה, ואלפי חסידים היו סרים למשמעתו. ונוהג היה הרב מאפטא להסתובב בקהילות ישראל פעם בפעם ולהשמיע באוזני הרבים דברי תורה וחסידות. פעם ערך הרב מאפטא מסע לכמה קהילות בסביבת מגוריו, ובכל פרשת דרכים שעבר, יצאו מאות יהודים לקבל את פניו בהערצה וביראת כבוד. חלשה דעתו של הרב מאפטא נוכח קבלת הפנים הנלהבת שזכה בכל מקום בוואו, ומרוב מבוכה פנה לבנו, רבי יצחק מאיר, ואמר לו: מדוע חולקים כבוד למי שאינו ראוי לכך? חש רבי יצחק מאיר בצערו הכנה של אביו הדגול, ומתוך רצון להרגיעו, השיב לו: אנשים אלה, אבא, לא לכבודך באו, אלא לכבודי באו... מיד נתישבה דעתו של הרב מאפטא לשמע דברי בנו, והמשיך בשתיקה עד סוף הדרך, אולם למחרת היום שאל הצדיק הזקן את בנו: אמר לי בני, מה ראו המוני ישראל לחלוק לך כבוד, כשיצאו לקראתנו אתמול, בכל מקום שבו עברנו? נתחן רבי יצחק בנו, ואמר: הדבר פשוט לגמרי. הרי אני הוא בנו של הרב מאפטא! התבונן הצדיק בקורת-רוח בפני בנו, ואמר: זאת היתה גם כונת יוסף הצדיק, כשאמר לאחיו: "והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים" - אמרו לאבי, שכל הכבוד שחולקים לי כאן, במצרים, אינו, אלא בזכות שהנני בנו של אבי...

בברכת הצלחה
ברוחניות ובגשמיות
למשפחת דנין היו

בברכת הצלחה
ברוחניות ובגשמיות
אודל בת חיה תחי'

מזל טוב למשפחת רבינר
להולדת הבן שמעון בן אילנית הי"ו
ורפואה שלמה
לאילנית בת רבקה תחי'

יישר כח גדול
לכולל "שערי תורה"
בברכת הצלחה ברוחניות
ובגשמיות

להזמנת הצירורים שמופיעים
בעלון להתקשר:
יהושע וייסמן
טל. 02-5402623

הצלחת
הרב והרבנית
שליט"א